

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. IV. Articuli præsentis Corollarium finale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

familia adimendo, & restituendo Eleazari posteritati, de qua erat Sadoch, nec Salomon, nisi ex hoc ad Domini sermonem respectu, fecit hanc commutationem, optimo jure dici potest, non esse factam autoritate Regia, sed ex speciali Dei jussu fuisse ab illo Rege peractam executionem justitiæ, a Domino decretæ.

51. Verum quomodocumque res ista se habeat, hoc est prorsus certum, quod Antiqui Fœderis Summus Sacerdos in his saltem, quæ ex specifico jure, ac mandato Divino incumbant ipsius officio, præeminuisset Regiæ potestati. Inter hæc autem erat, ferre sententiam autoritativam super iudicij veritate, quando de hoc variabatur inter iudices, cui Sacerdotis sententiæ omnino standum fuerat. Et quia eidem Sacerdotio competeat iudicium inter lepram, & lepram, inter causam, & causam, inter sanguinem, & sanguinem; quoad hoc etiam iudicium haud subdebatur, sed præminebat Regi; sicque adeo ex hac autoritate super Ozia Rege leprâ Divinitus tacto, proferebat sententiam separationis, non corporalis duntaxat, sed Civilis quoque, ac politicæ cum amotione à Regni administratione. Quod si ergo indubitata est Sacerdotij Mosaicæ in his, quæ à jure Divino eidem erant commissa, supra Regiam potestatem præminentia, haudquaquam dubitaret licet de Summi Pontificis supra Reges autoritativâ intra Novum Evangelij Fœdus præcellentiâ, in quantum est ipsi commissa super cunctas Christi oves cum virgâ correctoria & coercitiva, potestatem solvendi quodcumque in terris morale, quod ordinabile ad Regnum Cælorum tam militans, quam triumphans.

S. IV.

Articuli præsentis Corollarium finale.

52. EX dictis inferitur; Quam mereatur censuram sententia, Summo Pontifici autoritativam supra Reges Christianos quoad temporalia potestatem denegans? Ex Authore Regalis Sacerdotij cit. lib. 1. in fine §. 9. alias jam proferebamus: cum quaeritur, an Summus Pontifex in Reges, ac Regna temporalem habeat potestatem? Absolutè respondendi posse, nullam habere: cum enim hæc potestas sit indirecta, subsidiaria, per accidens, ac extraordinaria, non denominare subjectum, quod tale dicitur ab ijs, quæ plerumque, non verò, quæ raro accidunt. Per Leg. 3. & 4. ff. De LL. Et in hoc sensu locutum esse Innocentium III. in Cap. Per venerabilem. Qui filij sint legitimi. & Cap. Novit. De iudicij. Ubi absolutè Summus Pontifex negat, sibi esse potestatem temporalem in Reges Gallicæ: eaque si uteretur, indebitam, & usurpatam fore.

53. Nunquid verò, si quaestio sit; An Ecclesiæ potestas protendantur super temporalia? Respondere oportet, Summi Pontificis erga temporalia, ac iura Regia, in temporalium censu haberi solita, esse solummodò indirectam, subsidiariam, per accidens, ac extraordinariam. Si er-

go potestas hujusmodi non denominat subjectum; ergo æquè poterit absolutè negari, Summo Pontifici competere potestatem in temporalia; atque adeo jura Regia, utpote ut sic temporalitatem præferentia. Neque deest ratio, quia denominatio sequitur formam, non id, quod est materiale. Atqui Bona temporalia, ac Regia jura sæcularia formaliter ut sic non subduntur Pontificiæ potestati, sed materialiter duntaxat, sub altiori scilicet, quibus substernuntur, formalitate moralitatis in Regnum Cælorum ordinabilis. Hæc autem moralitas est quid spirituale, respiciens in proprio suo subjecto salutem æternam, ac respectu Ecclesiæ publicum hujus; atque sanctæ Religionis Bonum, Dei que cultum, quæ non mero naturali lumini commensuratum, sed quæ fidei lumini proportionatum: Quia igitur denominatio fit à formali; non verò à materiali; an non, sicuti absolutè dici potest, nullam esse potestatem temporalem Summo Pontifici in Reges, sed spirituales duntaxat, sic pariter negare licebit, Pontificiam potestatem protendi super Regum bona temporalia, seu jura Regia, quæ secundum naturam tuam spectata, sunt sæcularia.

54. Quo tamen minimè obstante, quis Catholicorum infictari auit, Regis Christiani jura etiam politica, seu sæcularia, cum ipsius personâ ad statum supernaturalem elevata, non lubesse moralitati in Regnum Cælorum ordinabilis? Hoc negare, foret profectò indignissimum Rege Christianissimo. Nunquid verò jura Regia, quantumvis sæcularia, quatenus moralitate in Regnum Cælorum ordinabilia sunt supervestita, superinduant formalitatem; sub quâ Regni Cælorum Summo Pontifici conceditis clavibus subiaceant? Hoc negare, foret perinde; ac negare, ijs clavibus lubesse quodcumque hominis Christiani, seu ovis Christi, morale in Regnum Cælorum ordinabile. An non verò istud pugnet cum apertis Christi Domini verbis Matth. 16. claves Regni Cælorum eatenus exponentis, ut Quodcumque in vi istarum Clavium à Petro, ejusque successore erit in terris solutum; pro soluto habendum esset etiam in cælo? Nunquid verò istud Quodcumque per Summi Pontificis potestatem in terris solubile complectitur temporalia, ac Regia, seu politica quæ sæcularia jura? Neutiquam. An igitur istud Quodcumque in terris per Ecclesiæ Claves solubile admittit aliquam exceptionem? At hoc dicere, foret, universalitatem illius Tô Quodcumque contra disertum Christi verbum è medio tollere. Illius igitur vocis Tô Quodcumque universalitas nullam quidem admittit exceptionem, sed explicationem Christi verbo consentaneam. Nunquid enim istud Quodcumque in terris per Vicariam Christi potestatem solubile ex Christi Domini institutione habet ut sic relationem ad Cælorum Regnum, seu militans, seu triumphans? Nónne verò hujus relationis ordo importat moralitatem status supernaturali commensurabilem, de cujus naturâ est, esse ordinabilem in Regnum Cælorum tum triumphans, tum militans? Nunquid autem istius ad Regnum Cælorum ordinabilitatis moralitas radicatur tum in fide, per quam sumus mem-

bra S Ecclesie, ceu unius Corporis mystici, tum in Christi per Baptismum impresso caractere, per quem subijcitur sancte Ecclesie, ejusque Clavibus? Nunquid autem membri ad corpus suam seu politicum, seu mysticum coordinatio, uti etiam erga sanctam Ecclesiam subiectio, ex ipsa connaturalitatis sue proprietate imponat obligationem ad curandum illius Corporis mystici, sancteque Ecclesie bonum publicum? An non igitur in vi hujus erga Ecclesiam, ceu Corpus mysticum coordinationis, seu subjectionis in Rege Christiano, secundum quodcumque in terris morale suum spectato, est debitum ordinabilitatis ad bonum publicum Ecclesie? Quia igitur Quodcumque in terris Regibus Christianis inexistens *Morale* complectitur ipsorum Regia quoque jura secularia, sed *materialiter* duntaxat, ac *indirecte*, seu per *accidens*, nec aliter, nisi qua supervelita *moralitatis* in Regnum Caelorum seu triumphans, seu militans *ordinabilis formalitate*, sub qua *moralitate* eam lubcant denominationem *formalem*, ut dicenda sint spiritualia, nunquid nefas esset negare, esse ut sic contenta sub illius Christi vocis *Quodcumque* universalitate, omne in terris *morale* in Regnum Caelorum ordinabile complectentis? Quia vero haec ad istam *moralitatis* in Regnum Caelorum *ordinabilis* denominationem jura Regia, utpote secularia, se habent solum *materialiter*, ac per *accidens*,

nec adeo dici possunt subjacere *directe* Clavium Ecclesie authoritati, neque vero denominatio faciendae est ex illo, quod solum *indirecte*, praecipue *materialiter* duntaxat, vel etiam per *accidens* competit, nunquid secundum praescripta principia adhuc defendi potest, quod Ecclesie potestas sit spiritualium solummodo, non temporalium.

Secundum haec igitur principia, Regem Christianissimum velle pronunciae exemtum ab illa Regiorum jurium moralitate, Ecclesie Clavibus *indefinite*, ac *universaliter* subiecta, perinde foret, ac ipsum alienum facere a Christiano caractere, vel si jura Regia, licet laicalia, statuatur esse *capacia moralitatis* in Regnum Caelorum *ordinabilis*, oportebit fateti, ea *materialiter*, *indirecte*, ac per *accidens* subijci Clavibus sancte Ecclesie, non quidem sub ratione sui temporalitatis, sed sub *formalitate moralitatis* in Regnum Caelorum *ordinabilis*. Secundum qua proinde distinctionem, si Clero Gallicano placuerit *primae* propositionis suae intelligentiam moderari, poterit forte sustineri secundum expositionem reflexionis mox exponendae, sin minus, ipsimet sint ejus tenentis Cenores, quomodo cohaerere valeat cum *indefinita* super *Quocumque* in terris *Morali*, qua in Regnum Caelorum *ordinabili*, protensa Ecclesie sancte Clavium, Summi que Pontificis Oecumenica solvendi, ac ligandi potestate,

F I N I S

ARTICULI PRIMI.

SUM